

Schoolteam Wolfert Lyceum imponeert met totaalvoetbal

Door: Jasper van der Hoek

Teleurstelling vrijdagmiddag bij de spelers van Olympic Movesdeelnemer Wolfert Lyceum. De rood-zwarten beloonden hun sprankelende voetbal niet met de trofee van het officiële Nederlands kampioenschap voor schoolteams.



De spectaculaire openingsceremonie op Papendal

'Supertrots', met dat woord beschrijft middenvelder Sem van Geest enkele uren na de verloren laatste wedstrijd zijn gevoel over het toernooi dat zijn team heeft gespeeld. De anders zo goedlachse havo-scholier knikt vervolgens wat nukkig naar de reporter. Hier wil hij het bij laten. Naast hem kijkt zijn maat en spits Nick van der Eijk geëmotioneerd toe. Hij wil liever niet voor de camera reageren.

Nick van der Eijk imponeert

Net als Van Geest heeft ook Van der Eijk een goed toernooi achter de rug. De rappe spits doet in aanleg denken aan een mix van Timo Werner en Thomas Müller. De aanvalsleider manoeuvreerde zich op de velden van Blauw Geel 55 in Ede regelmatig knap in scoringspositie, maar had het vizier te vaak niet op scherp staan.



Wolfert Lyceum vergat zichzelf daardoor te belonen voor het geraffineerde en razendsnelle combinatievoetbal, waarmee tegenstanders regelmatig van het kastje naar de muur werden gestuurd. Dat maakte ook Dexter Christ zichtbaar moedeloos. De lange centrumverdediger met de looks van Carles Puyol nam als gewoonlijk veel hooi op de vork, maar stelde in zijn spel geen moment teleur. Hij imponeerde met zijn overzicht en majestueuze crossballen.

Christ werd vrijdag geflankeerd door de stabiele Lars Lucas. Hij wordt geroemd vanwege zijn belangrijke positie in de kleedkamer, maar oversteeg die rol op de velden in Gelderland. Wie goed kijkt ziet dat de jonge Lucas de lijnen uitzet in het team. Hij durft te kiezen voor een zorgvuldige opbouw en haalt daarmee ook bij anderen de haast uit het spel.

Dit was goed te zien bij de backs van 'team taartpunt' (naar de 4-3-2-1 opstelling van Wolfert Lyceum). Op links speelde Aditya Mathoera, net als eerder in Den Haag, zes ijzersterke wedstrijden. De bescheiden tiener verovert veel ballen en lijdt zelden balverlies. Vrijdag leverde hij ook aanvallend een belangrijke bijdrage. Op rechts viel het solide debuut van Pascal Groot op. De vwo-student staat geheel terecht in de belangstelling van meerdere clubs.

Een andere debutant in het elftal was keeper Anthony Wolff. Aan hem de ondankbare taak om Ruben Meijer te vervangen. Die spanning deed zich voorafgaand aan de wedstrijd gelden, maar het tekort aan slaap en een terugkerende misselijkheid speelden Wolff uiteindelijk geen parten. In zes wedstrijden incasseerde de sluitpost slechts één tegentreffer en verrichtte hij twee cruciale reddingen.

Ondanks het sterke optreden van deze spelers zal het in de kranten van zaterdag toch vooral gaan over de watervlugge middenlinie van het Wolfert Team. Sem van Geest is naast kuitenbijter ook de perfecte spelverdeler. In combinatie met de korte kaats van Daan Mossel, de elegante kapbewegingen van Luca de Neve, de drive van alleskunner Stein Deurman en de onverstoorbaarheid van captain Sem Knevel vormt dit middenveld voor elke tegenstander de ultieme nachtmerrie.



Steeds weer werd de derde man gevonden en steeds weer ontstond via de zijkanten ruimte. In die ruimte waren dan vaak topscorer Max Queixalos Vinaixa - een uitstekende, hardwerkende spits - en Zaid Aarrouss te vinden. Die laatste is misschien wel de grootste ontdekking van de dag. Hij koppelt een uitstekende balcontrole aan een constante dreiging richting het doel.

Vijf keer trof het Wolfert elftal doel. Naast Querixalos Vinaixa (tweemaal) scoorden Van der Eijk en Lucas. De mooiste goal kwam op naam van Joep van Geelen. De linkshalf kende zijn moment van glorie toen hij de bal met een heerlijke knal in het dak van het doel schoot. Het was de opmaat tot een kwartiertje Van Geelen op zijn best.



In 1974 verloor Het Nederlands elftal de WK-finale tegen West-Duitsland, maar won het tijdens dat toernooi de sympathie van vele voetballiefhebbers. Het schoolteam van Wolfert veroverde meer dan vijftig jaar later op dezelfde manier de harten van de coaches en de grote schare meegereisde supporters (Syb en Rick, bedankt voor de steun). En dat op een eigen zelfverzekerde manier.

'Wat hij als eerste gaat doen bij thuiskomst' is de laatste opdringerige vraag van de verslaggever aan Sem van Geest in de bus terug naar huis. 'Slapen', luidt het korte antwoord van de sterspeler. Van de wereld veroveren wordt je immers moe.